

Isten hozta!

Tisztelettel és szeretettel köszöntjük az Alföld sok szempontból legnagyobb hagyományú kisvárosának, Kalocsának a közepén álló, Szent István király oltalma alá helyezett Lelkészségünk honlapján.

Három összekapaszkodó tájegység: a Kiskunság, a Duna mente és (a magyar) Bácska jelöli ki annak a Bács-Kiskun megyének a határait, ahova Ön most a technika segítségével virtuálisan elbarangolt. Kalocsa államalapító szent királyunk, István akaratának megfelelően egyházi vonatkozásban, de a népművészetet tekintve is komoly tekintéllyel és súllyal bír. A Kalocsai Sárköz felbecsülhetetlen értékei: a hímzés, a viselet, a pingálás és a tánc „fellegvára”, és a fűszerpaprika hazája ez.

Templomunk – amely a Szent István király úton – a főutcán áll, történetét 1860-ig vezeti vissza. 1860. szeptember 29-én szentelte fel Nehiba János segédpüspök a piaristák korábbi temploma helyén; ekkor került a közvetlen szomszédságában egy évszázada működő gimnáziummal együtt a piaristák gondozásából a jezsuiták kezébe. Az utókor tényszerű megállapítása szerint a Kegyes Atyák önként távoztak Kalocsáról, átadva helyüket Jézus Társaságának, hogy a templom mellé épült iskola nagygimnáziummá fejlődhessen. Így történt, hogy az átvételkor alig több mint 100 diákot oktató gimnáziumból 1865-re 400 fős, majd az 1870-es években már 500 fős intézmény válhatott.

A kalocsai gimnázium jezsuita tanárai szinte néhány éven belül a magyar kultúra kiváló művelői, tudósai, tanítói és önérzetes képviselői lettek, s ez a műhely a magyar jezsuita szerzetesek nevelésének, a hivatások születésének is egyik meghatározó színterévé vált – egy méreteiben és színvonalában is ígéretesen fejlődő oktató-nevelő intézmény indult el, a templommal összenőve, határozott léptekkel az országos hírnév felé...

Kunszt érseknek 1860-ban csak a régi piarista épület bővítésére és a vele szomszédos templomunk megépítésére jutott ideje-energiája. A később fokozatosan kiépült intézmény-együttes méretei viszont óriásiak lettek: alapterülete

több mint 3 ezer m²-re rúgott. És ekkor már országhatáron belül és kívül is valóban tekintélyes hírnévre tett szert: P. Fényi Gyula, P. Tóth Mike, P. Hennig Alajos, P. Bíró Ferenc és még sokan mások tanítottak-neveltek itt. A csillagda, a légy- és szúnyoggyűjtemény, a preparátumok között páratlan felkészülési lehetőségek rejlettek az ifjúság számára, akik között ott van Boldog Apor Vilmos vértanú-püspök, Boldog Batthyány-Starttmann László orvos, és Prohászka Ottokár székesfehérvári püspök is.

A gimnázium és kollégium jezsuita korszakának 1948-ban az intézmény államosítása vetett véget. A jezsuita páterek a templomhoz kapcsolódó Lelkésztség munkatársaiként, ill. környékbeli plébániák-lelkésztségek kisegítőiként még egy ideig dolgozhattak, de 1950-ben ez a tevékenység is befejeződött a szerzetesek internálása, majd a kommunista hatalom által kieroszakolt, állam és egyház közötti „megegyezés” eredményeként. Itt töltött majd’ egy évszázaduk olyan örökséget hagyott ránk, amely felbecsülhetetlen. Aki templomunkba lép, vagy a Lelkésztségen jár, mindenütt ezzel a történelemmel találkozik.

1862 óta Jézus Szíve búcsújáróhely is vagyunk. Templomunk két búcsúnappal büszkélkedhetik: ezek egyike Szent István király ünnepén, másika Jézus Szíve főünnepén van. Kalocsa főbúcsúja, a sokezres tömeggel, az Oltáriszentség mögé

felsorakozó és a főutcán vonuló körmenettel, ha nem is régi fényében, de még ma is él. Az 1950-es államosítást követően – néhány éves megszakítással, amikor a jezsuiták még visszatértek – a lelkipásztori ellátást a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye papjai végzik.

Köszönjük, hogy felkeresett minket és szeretettel kérjük, látogasson el máskor is hozzánk! Programjainkat is jó szívvel ajánljuk és a véleményére is kíváncsiak vagyunk. Visszavárjuk!

Dr. Mészáros István s.k. prépost-kanonok,
templomigazgató